A°. 1831. N°. 47.

# SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG, DEN 11den JUNIJ.

## PARAMARIBO.

SECRETARIJ VAN HET GEMEENTE BESTUUR.

*Den* 11 *Junij* 1831.

De President van het Gemeente Bestuur der kolonie *Suriname*, zal onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan den minst Inschrijvenden publiekelijk aanbesteden: Het leggen, met levering der daartoe benoodigde Materialen, van nieuwe en meerdere ROOSTERS, op het riool in de *Watermolenstraat*, ingevolge bestek en conditien, ter visie van Belanghebbenden op de Secretarij van het Gemeente-Bestuur voor handen; zullende de Inschrijvings-billetten tot den 20sten dezer maand, ter Secretarij voornoemd, worden aangenomen.

*Namens de President voornoemd*,
De fungerende Secretaris,
G. S. DE VEER.

## SURINAME.

Paramaribo, 10 Junij. Op den vroegen morgen van heden, eindigde alhier, in den ouderdom van circa 33 jaren, na eene ongesteldheid van slechts drie dagen, zijn allezins nuttig en werkzaam leven, de WelEdele Gestrenge Heer CORNELIS VAN ELMPT, in Zijn Ed. leven *Eerste Wethouder bij het* Gemeente Bestuur, *Kurator en Weesmeester dezer Kolonie*, *Administrateur van Plantaadjen en Boekhouder van het Pensioenfonds.*

## NEDERLANDEN.

Haarlem, 9 April. Berigten uit Brussel van den 2 dezer, melden het volgende:

In de zitting van het congres van heden, heeft de heer *Lebeau*, minister van buitenlandsche zaken, naar aanleiding van eenige gedane vragen, berigt gegeven, dat sedert de protocollen van de vijf mogendheden door Belgie onbeantwoord toegezonden zijn, men er geene meer aan hetzelve medegedeeld heeft. Men heeft, zeide de minister, in de dagbladen van een protocol van den 28sten Maart omtrent de grenzen van Limburg en Luxemburg melding gemaakt. Ik ken het echter niet, en geloof er ook niet aan; doch zoo het bestaat, zal het wel niet uit de kartons der conferentie komen. Dan, zoo het mogt medegedeeld worden, geef ik mijn woord van eer, dat ik het dadelijk terugzenden zal. Wat onze buitenlandsche aangelegenheden betreft, vervolgde de minister, staan wij met Frankrijk op den besten voet. Het nieuwe ministerie heeft de beste verzekeringen van zijne vriendschap en belangstelling in Belgie gegeven; het erkent, dat onze revolutie het roemvolle kind der Fransche is. Onze gezant te Londen heeft verscheidene niet officiele conferentien met Lord *Palmerston* gehad. Ik weet niet of hij reeds officieel is ontvangen geworden; doch ik heb hem instructien toegezonden, en hem te kennen gegeven, dat hij, wanneer men hem niet overeenkomstig de eer en onafhankelijkheid des lands mogt behandelen, dadelijk zou terug geroepen worden. — Omtrent de onderhandelingen met Holland is niets gedaan. Ik vind geen spoor daarvan, noch van eenig ultimatum. Ik houd het van mijnen pligt, de gemeenschap met Holland te herstellen. Men moet het land van zijne regering onderscheiden. De onderhandelingen zullen zeer ingewikkeld, zeer langwijlig zijn; want gij herinnert u, dat Holland, toen het zich vrij gemaakt had, nog 40 jaren lang buiten gemeenschap met Spanje bleef. Doch Holland heeft Belgie noodig, en ik weet, dat de Hollandsche handel reeds beproeft om de gemeenschap te herstellen; maar dat de regering er zich tegen heeft verzet.

De heer *Rodenbach* zeide, dat, wanneer er weder nieuwe protocollen mogten inkomen, die tegen de belangen van Belgie streden, men ze naar den minister van oorlog moest verzenden, om er patronen van te laten maken.

Op de vraag, of er geweren genoeg voor den 1sten ban der burgermagt voorhanden waren, heeft de minister geantwoord, dat er genoeg zijn om wel tweemaal zoo veel menschen te wapenen.

De heer *Coppius* verlangde, dat de minister van oorlog inlichting zou geven omtrent de aanklagten, die tegen verscheidene officieren van rang gemaakt zijn. De minister van oorlog antwoordde daarop het volgende: Toen de regering het eerste berigt ontving van de zamenzwering, welke te Antwerpen zou uitbarsten, werd er dadelijk aan de gendarmerie last gegeven, om de betichte officieren in hechtenis te nemen. Een hunner (*van der Smissen*) gelukte het, door de indescretie van den officier, met zijne gevangenneming belast, te ontvlugten; de andere (*Nypels*) heeft zich te Brussel in arrest begeven. Ook tegen hem waren orders uitgevaardigd; aan alle poorten der stad waren wachten geplaatst, die zijne ontvlugting zouden beletten. Wat het regement lanciers betreft, hebben de officieren wederkeerig elkanderen beschuldigd; hunne zaak is naar het militaire geregtshof verwezen.

— Te Doornik hebben eenige soldaten leve de Hollanders geroepen. Het volk heeft dadelijk de straten versperd, de soldaten gevangen genomen en naar de wacht gebragt.

—. Een detachement Hollanders, uit 70 man bestaande, heeft het fort St. Maria, tegen over het fort St. Philip, tusschen Lillo en Antwerpen, ingenomen. De raad van ministers heeft den generaal *Beaulieu* last gegeven, om de Hollanders aan te zeggen, het fort dadelijk te verlaten, en, ingeval dit niet gebeurt, ze gewapenderhand daaruit te verdrijven.

— Het Congres heeft de wet over het mobiel maken van den 1sten ban der burgermagt met 80 tegen 20 stemmen aangenomen. Volgens opgaaf van den minister van binnenlandsche zaken zullen hierdoor 90.000 man onder de wapens komen.

Citadel-Antwerpen, 2 April. Ik weet geen bijzonder nieuws, dan dat het in den nacht van den 31sten Maart op den 1sten dezer in de stad zeer onrustig geweest is; den geheelen nacht en dag daarop, heeft het gemeen eenige huizen geplunderd, onder anderen de bureaux van het *Journal d'Anvers* en van het *Journal de Commerce* en nog eenige ingezetenen, die men als Orangisten aanziet, en waaronder die van den gewezen burgemeester *de Caters* en van den heer *Geelhand*, voorheen kommandant der gewezene schutterij. Het was den geheelen nacht een ijsselijk getier; 's nachts om een uur was ik nog op den wal met meer anderen, en men kon duidelijk hooren dat er gebroken en gekapt werd, ook zijn er nog eenige schoten gevallen, doch de militaire magt heeft er niet veel aan kunnen doen. Voor eenige dagen is er weer een fourier van de Belgen naar ons komen overloopen, een geboren Brusselaar: deze klaagde even als de andere deserteurs dat zij zoo slecht behandeld worden en vooral door de jonge officieren.

## GROOT-BRITTANNIE.

Londen, 2 April. In Edimburg hebben eenige onlusten plaats gehad, bij gelegenheid, dat sommige inwoners hunne woningen hebben verlicht ter eere van de bill vóór de hervorming van het parlement. De woningen, welke niet geillumineerd waren, hebben overlast geleden van de zijde van het gemeen.

— De beroemde *Walter Scott* verklaart zich tegen de hervorming.

— Men verzekert, dat Engeland en Frankrijk willen protesteren tegen eene vernietiging van het koningrijk Polen. Men zegt ook, dat lord *Palmerston*, op het vernemen van het gerucht, wegens het bezetten van Bologna door oostenrijksche troepen, eene conferentie heeft gehouden met prins *Talleyrand*, en daarop een courier naar Weenen heeft gezonden.

— Het hertogdom Modena bevat bij de 400,000 en het daarmede vereenigde hertogdom Massa-Carara 50,000 inwoners; de hoofdstad Modena heeft slechts eene bevolking van 24,000 inwoners en slechte vestingwerken. Bologna, het brandpunt der opstand in den kerkelijken staat en geheel Middel-Italie, en de zetel des provisioneelen gouvernements, heeft 70 à 80,000 inwoners, eene overoude universiteit en eene talrijke krachtige jeugd. De Nationale garde aldaar was ten tijde der Cis-Alpynsche Republiek de beste in Italie, en de stad de eerste in den kerkelijken staat, die in 1796 zich onafhankelijk verklaarde. De gezamenlijke kerkelijke staat telt 2½ millioen inwoners. Het hertogdom Parma en Piacenza, hetwelk *Napoleons* weduwe, de voormalige keizerin *Maria Louise*, regeert, telt 400,000 inwoners en de hoofdstad Parma eene bevolking van 30,000 zielen.

## DUITSCHLAND.

Berlijn, 4 April. Berigten uit Riga, van den 28sten Maart, melden het volgende: » Er is alhier tijding ontvangen, dat de boeren van Litthauen in de omstreken van Rossienna (waar zich geene troepen bevonden) in opstand zijn geraakt. Deze opstand schijnt zich uit te breiden; doch het ontbreekt de boeren aan het noodzakelijkste tot aanval en verdediging. Zij hebben geen kruid en zoo min eenen officier als soldaten. Eenige geestelijke en eene menigte smokkelhandelaars bevinden zich in hun midden. Er is eene afdeeling troepen uit Riga vertrokken, om de muitelingen te beteugelen.

— De Koningsbergsche Courant meldt, dat er te Schmaleninken eenige Russische ambtenaren uit Georgenburg met de tolkas zijn aangekomen. Een hoop roofzieke boeren heeft het zwak bezette kleine wapenmagazijn geplunderd en de kozakken verdreven. Daarop zijn deze roovers naar Georgenburg getrokken, en wilden deze stad insgelijks plunderen. Op verscheidene dorpen moeten zij erg huis gehouden hebben. Uit deze voorvallen schijnt het ge-

vucht ontstaan te zijn, dat er in het gouvernement van Wilna een opstand was uitgebarsten.

## FRANKRIJK.

PARIJS, 3 April. Volgens een der dagbladen, is er in den raad van ministers een ultimatum vastgesteld, hetwelk aan het Weener kabinet is medegedeeld. Het schijnt zeker, zegt dit dagblad, dat daarbij de dadelijke ontruiming van Bologna wordt gevorderd. De generaals, die bij de armee van de Alpen bevel zullen voeren, hebben, zegt men, aanzegging ontvangen, om zich gereed te houden, ten einde op de eerste order te kunnen vertrekken.

## *MENGELINGEN.*

### DE KUNSTENAAR EN DE UITDRAGER.

Tegen het einde der zeventiende eeuw was de straat *della Carita* te *Napels* reeds, gelijk de *Ghetto* te *Rome*, de bijzondere wijk der *Joden*, die meerendeels het bedrijf van uitdrager uitoefenen. Ieder jongeling van goede huize, dien zijne zeilpartijen naar de grot van *Pausilippo* met eene of andere *Signorine* te gronde gebragt hadden. — ieder arme *Madonnen*-schilder, die voor de *rivenditori* (verkoopers); in afwachting van bestellingen voor Vorsten of Kardinalen, moest arbeiden, wist de straat *della Carita* zeer goed te vinden. Onder de winkels in de naauwe straat onderscheidde die van koopman ABRAHAM GIUDEO zich door eene overgroote menigte van oude dingen, die den ingang versierden, of veeleer versperden. Hier zag men in bonte verwarring onder elkander *Milanezer* harnassen, *Bolognezer* degens, *Cremonezer* violen en *Napelsche* luiten; doch GIUDEO deed voornamelijk in schilderijen van allerlei soort. Niemand wist beter, dan hij, onder eene laag van roet en stof, het penseel van eenig groot meester te onderkennen, of in de proeven van een jong, onbekend en hongerig kunstenaar de kiem van een toekomstig talent te ontdekken; — maar ook niemand verstond beter de kunst, om op den nood van den behoeftigen koopman te *spuculeren*, en met eene onverschilligheid, die iemand in vertwijfeling zou brengen, de waarde van een werk te verkleinen, welks verdienste hij, als door zeker natuurlijk kunstgevoel, zeer wel wist te onderscheiden.

Op zekeren avond trad een jong mensch van eene ellendige vliering, waar hij den geheelen dag had gewerkt, en rigtte zijne schreden naar de straat *della Carita*, terwijl hij onder zijn' afgesleten mantel iets zorgvuldig verborgen hield. Bij de toenemende donkerheid kon men naauwelijks zijn zen uiterste pover gewaad en zijne sterk uitkomende gelaatstrekken onderkennen, die onder een zwart en dik hoofdhaar zekere wilde fierheid aanduidden. Hadden de vrouwen uit den geringeren stand, die onder gezang voor hare deur zaten te spinnen, geweten, dat de voorbijgaande persoon de vervaardiger van de destijds zoo geliefde volksliederen: *Dolce pace dei cor mio*, en: *Piu che penso à tuoi*, was, zij zouden er niet aan getwijfeld hebben, of hij wilde, met zijne guitar onder den mantel, zich ergens onder het venster eener onverbiddelijke IRIS begeven. Maar de jongeling bleef voor ABRAHAM's uitdragerij staan, stapte eindelijk, na eenig besluiteloos talmen, binnen, en geraakte, door eene verzameling van oude wapens en schilderstukken, weldra in eene soort van achterkamer. Hier zat de uitdrager in eenen breeden, ouderwetschen leuningstoel, en was juist bezig met het dien dag ingebeurde geld te tellen, toen hem de komst van den jongen man in zijn gewigtig werk stoorde. — » Wat is er van uwe dienst, jongeheer? Gij weet, de tijden zijn slecht; de *Napelsche* dukaten wandelen alle naar onze *Spaansche* heeren, die hunne pistolen liever aan bijzitten en *bravo's* dan aan' arme lieden, als mij, geven . . . maar dit onder ons en met allen eerbied, welken men aan de dienaren van zijne Katholieke Majesteit schuldig is." Dat zeggende, nam hij zijne groote muts af. » Hebt gij," dus voer hij voort, » bij uw bezoek het oogmerk, dat ik vermoede, zoo doet gij wel, dat gij een goed pand van eenige waarde, gelijk gij daar zeker onder den mantel hebt, medebrengt." — » Gij vergist u," sprak nu de onbekende, terwijl hij op eene aldaar staande tafel, die de hoogte van omtrent vier palmen had, wees; » ik kom niet om te leenen, maar om te verkoopen. — » Ach, dat is wat anders!" riep de oude uitdrager, nam een' bril, en beschouwde opmerkzaam het schilderstuk, dat de jeugdige kunstenaar intusschen in het vereischte licht geplaatst had. Te vergeefs verwachtte de jongeling, welken indruk zijn werk op den bedreven beschouwer zou maken, wiens onbewegelijke gelaatstrekken enkel opmerkzaamheid aanduidden. Hij meende eindelijk, het woord te moeten opvatten, om den uitdrager het onderwerp der schilderij te verklaren, en zeide dus: » Het is HAGAR met haren zoon in de woestijn." — » Een onderwerp, dat reeds door den goddelijken GUERCINO is behandeld," sprak ABRAHAM. — » Wanneer gij zijne schilderij kent," hernam de schilder, » zult gij weten, dat niet hetzelfde tijdpunt is gekozen — en," voer hij met zekere fierheid voort, » wat is ook daaraan gelegen? Het komt er hier slechts op aan, wat het mijne waard zijn mag." — » Dat is stout gesproken, jonge RAPHAEL!" antwoordde de oude, met een' spottenden glimlach; » *Signor* SPAGNOLETTO en *Cavaliere* LANFRANCO konden zich niet beter uitdrukken; maar ik geloof geenszins, dat gij uwen arbeid zoo duur verkoopt." Dit zeggende, sloeg hij een' veelbeteekenenden blik op de afgedragene kleederen des jongen schilders. — » Wat wilt gij dan voor deze schilderij geven?" riep de jongeling ongeduldig. — » Wat ik geven wil?" herhaalde de slimme uitdrager, op een bedenkelijken toon; » hum . . . . .! ik zou liever eene *Hel*, of *Vagevuur*, of *Martelaar* hebben; men wil tegenwoordig geene andere dingen meer. . . . En dan ziet men hier ook geen spoor van eene der scholen, die thans in de mode zijn, noch van die van CARAVAGGIO, noch van die van RIBERA. . . . Naar welke school hebt gij toch gearbeid?" — » Naar geene," was kortaf het antwoord. — » Maar wie is dan uw meester, en waar hebt gij geleerd?" — » Mijn meester is de natuur, en mijne school het ongeluk." Hiermede wilde de schilder het stuk terugnemen; maar de oude uitdrager, het nog steeds beschouwende, zeide: » Zacht wat! . . . als men daarvoor . . . . zes dukaten bood?" — » Dan is het het uwe," viel de jongeling hem schielijk in de rede, en de uitdrager vervolgde: » Dat zou meer zijn, dan het waard is; maar vier, bij voorbeeld, dat dunkt mij een redelijke prijs." Voor een oogenblik vertrokken zich de gelaatstrekken van den jongeling, als hij zag, dat de slimme handelaar met zijnen nood speelde, welken hij zelf maar al te zeer had laten bemerken; zijne zwarte wenkbraauwen fronsten zich, en zijne hand greep naar eenen dolk, dien hij in den gordel droeg. Maar hij bezon zich. Zijne kalmte kwam terug, en zijne trekken namen het gewone kenmerk van sombere terughouding weder aan. » Laat ons er een einde aan maken," sprak hij; » houd gij dit stuk, en geef mij de vier dukaten!" De uitdrager telde hem die één voor één toe, alsof hij ongaarne van dezelve scheidde; en de jonge schilder, zoodra hij zijne ellendige woning weder bereikte, riep verheugd: » God dank! nu kan ik linnen en brood koopen." —

Eenige dagen later hield een prachtig rijtuig voor de uitdragerij van koopman ABRAHAM stil. Het was de beroemde *Cavaliere* LANFRANCO, die uit de kerk *del Gesu* kwam, alwaar hij aan de schilderstukken, die men nog bewondert. Deze kunstenaar beval den ouden uitdrager, welke ijlings aan het portier gekomen was, hem eene schilderij, die bij de deur onder vele anderen hing, toe te reiken. Het was die van den onbekenden. Men eene zeer bedrijvige houding nam de uitdrager het stuk, veegde met zijne mouw zorgvuldig het stof af, en reikte het aan LANFRANCO toe, met deze woorden: » Een goed stuk, *Signor Cavalier!* en Uwe Heerlijkheid wist dit zoo treffend te onderkennen. Bewonder het wilde koloriet van deze woestijn, deze door de zon verschroeide boomen, dezen gloeijenden hemel!" — » Van wien is deze schilderij?" — » Ik weet het niet; dezelve werd mij verkocht door een jong mensch, die het voor zijn werk uitgaf." De schilder zocht onder het stuk, en vond in eenen hoek den onbekenden naam SALVATORIELLO. Het werd gekocht voor den prijs, welken de uitdrager vroeg; doch er verliep nog menig jaar, eer de onbekende SALVATORIELLO, die om een klein loon voor de *rivenditori* te *Napels* werkte, de beroemde SALVATOR ROSA werd, dien gansch *Europa* bewonderde, en eer de Vorsten van *Italie* wedijverden om de eer, dat zij diens voortreffelijke meesterstukken als tegen goud mogten opwegen.



## SCHEEPS-TIJDING.

### BINNENGEKOMEN.

Den 6den dezer, de Nd. Am. Brik Planet, Kapt. D. R. LE GRAW, van New Burrijport.

Den 8sten, de Schoener George Canning, Kapt. T. GREEN, van Demerarij; Passagiers: de WelEerwaarde Heer VICARIUS THOMAS JOHN HINDES, de Heeren LAURENS KLEIJN en THOMAS A. KANNEGIETER.

Den 10den, het Schip de Vereeniging, Kapt. WM. DE BOER, van Amsterdam.

Idem, de Schoener Lady Ward, Kapt. FAULKNER, van Barbados.

### UITGEKLAARD.

Den 7den, het Schip Amsterdam, Kapt. C. ABRAHAMS, naar Amsterdam; lading: 230 vaten Suiker; 53 balen schoone en 17 dito vuile Katoen.

Den 9den, de Schoener Gouverneur Generaal Cantz'laar, Kapt. P. J. DE HAZETH, naar Curaçao.


Ter Drukkerij van Gezusters SERRES.